

Βαριετέ : «*Στήν Ὁξώπορτα*», δραματική σκηνή, ὑπὸ Δ. Ταγκοπούλου.

Η ἥρωϊς εἶνε μία ἐγκαταλελειμμένη. Ὁ ἄπιστος ἐραστής, μὲ τὸν ὁποῖον συνέζησε χρόνια, καὶ ἀπέκτησε παιδί, τὴν ἐγκαταλείπει διὰ νὰ νυμφευθῆ μίαν πλουσίαν, παρελθόντος ἐπιληψίμου. Ἡ ἐγκαταλελειμμένη ἀποφασίζει νὰ κάμῃ τὸ σκάνδαλον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀπειλήσῃ. Καὶ πηγαίνει εἰς τὸ μέγαρον τῶν νεονύμφων διὰ νὰ πάρῃ πίσω τὸν «ἄνδρα τῆς». Φυσικὰ δὲν τῆς τὸν δίδουν. Τῆς δίδουν μόνον χρήματα, τάχα διὰ τὴν ἀνατροαὴν τοῦ παιδιοῦ τῆς. Ἐκείνη τὰποποιεῖται, καὶ διαμαρτύρεται, καὶ ὑβρίζει. Μαζεύεται κόσμος, προστρέχει ἓνας χωροφύλαξ. Ἄλλ' ἐκείνη ἐξακολουθεῖ νὰ ξεφωνίζει. Εἶνε πλέον τρελή.

Ἡ σκηνὴ εἶνε δυνατὴ καὶ καλογραμμμένη. Ἐπαίχθη δὲ πολὺ εὐμορφα εἰς τὸ Βαριετέ κ' ἐχειροκροτήθη δικαίως. Θὰ ἤμποροῦσε κανεὶς νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ὁ διάλογος ἐδῶ κ' ἐκεῖ εἶναι ἀψυχολόγητος. Ὁ χορὸς ὅμως τῶν ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ, πού παρακολουθοῦν ἀπὸ τὸ καφενεῖον καὶ σχολιάζουν τὴν σκηνήν, καὶ πρω-

τότυπος εἶναι καὶ ὠραῖος. Ὅσον διὰ τὴν κοινωνικὴν ἰδέαν τοῦ ἔργου, νομίζομεν ὅτι ὁ συγγραφεὺς θέλει νὰ δικαιώσῃ τὴν ἥρωίδα· ἀλλὰ τὸ ἄδικον τὸ ἔχει αὐτὴ. Εἴτε ἀπὸ ἀπειρίαν, εἴτε ἀπὸ κακὸν ὑπολογισμόν, εἴτε ἀπὸ ἀδυναμίαν, παρέβη τὸν νόμον κ' ἐδόθη εἰς ἓνα ἄνδρα χωρὶς στεφάνι. Ὀφείλει λοιπὸν νὰ ὑποστῆ τὰς συνεπείας τοῦ ἁμαρτήματός τῆς. Ἄλλως τε, τὰς περισσότερας φοράς, δὲν πλανοῦν οἱ ἄνδρες τὰς γυναῖκας, ἀλλ' αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας.